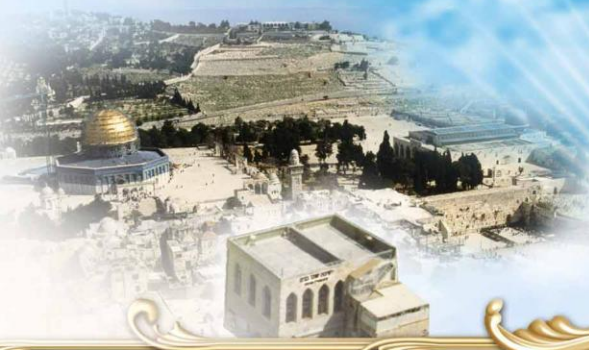
בס"ד

שובו בנים

מוסדות ברסלב שובו בנים – נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

גליון 203
פרשת תולדות
ג' כסלו תשפ"ז

דברות קודש
מאת מורינו הרב שליט"א

הניצוץ שלא כבה

"וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם" בראשית כ"ה, י"ט

בשעה שהגיע יעקב ליצחק לבוש בבגדי עשיו, יצחק הריח את הבגדים של יעקב, "וירח את ריח בגדיו". וכשיצחק הריח את ריח הבגדים של יעקב, הוא נבהל!! הוא פשוט נבהל! "ריח בגדיו" – מי זה בגדיו?

אומר המדרש רבה: "בגדיו" – זה הבוגדים! בגדיו – זה הרשעים! יצחק ראה שיצאו מזרע יעקב בוגדים! הוא ראה רשעים נוראים יוצאים מיעקב, הוא הזדעזע!

אבל אחר כך יצחק הסתכל קדימה, וראה שהרשעים האלה נהפכים כהרף עין לצדיקים! פתאום ה' הראה ליצחק שהרשעים הכי נוראים שהיו אי פעם בעולם, נהפכים לפתע כהרף עין לצדיקים הכי גדולים.

בכל יהודי יוקדת אש

בכל אדם יש אוצרות, רק צריך להאיר לו, צריך להסיר לו את העפרוריות. בכל בן ובכל בת ובכל נפש יהודית יש אין סוף אוצרות. נפש יהודית היא יוקדת לה' ובוערת לה', כל נשמה של יהודי רוצה לעשות תשובה! לכל יהודי יש לב בוער לה' יתברך, בפנימיות של כל יהודי יוקדת אש, "אש תמיד תוקד על המזבח, לא תכבה".

כל יהודי ויהודי יכול להחזיר את כל העולם בתשובה. אפילו הרשע הכי גדול יכול לחזור בתשובה, כי כמה שהוא רשע יותר גדול – יש לו יותר כח! יש לו נשמה יותר גדולה.

יוסי משיתא והמנורה

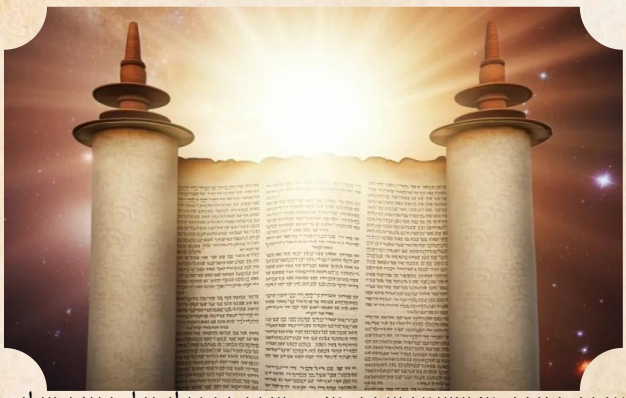
כמו שמביא המדרש רבה על יוסי משיתא, שכפר בהכל! והצטרף לרומאים. באותה תקופה, מי ששמר שבת, מי שמל ילדים, מי ששמר מצוות – צלבו אותו! עם ישראל עבר ייסורים נוראים! יוסי משיתא ראה שעם ישראל אבוד, נמחק מהאדמה, הוא קיבל יאוש! ואמר: "מה אני צריך להיות יהודי? אני אהיה רומאי", והלך עם הרומאים לשרוף את בית המקדש. הוא זרק איתם לפידים.

ולפני שנשרף בית המקדש לגמרי, אמרו לו הרומאים: רגע אחד! מי ייכנס להיכל להוציא את המנורה? אמרו לו: תיכנס אתה! תיקח משהו! כולם ידעו שמי שנכנס להיכל – נשרף! כולם פחדו להיכנס! אמרו לו: מה שתוציא ראשון – יישאר לך.

יוסי משיתא נכנס, ותפס שם מנורה של זהב, ויצא איתה החוצה. אמרו לו: תן את המנורה הזאת!! אתה לא יכול לקחת אותה, זה יקר מדי! קח לך איזה גביע, אבל לא מנורה! באותו רגע התלקח אצלו הניצוץ היהודי! המנורה הקדושה הדליקה לו את הניצוץ! הוא ראה שהמנורה היא כולה אור, כולה קדושה. והוא החזיק חזק חזק את המנורה, ואמר: "את המנורה אתם לא מקבלים, לא תקבלו את המנורה". אמרו לו: מה פירוש לא נקבל את המנורה? אנחנו נשחט אותך! נכה אותך! אנחנו נחתוך אותך חתיכות חתיכות! אמר להם: "את המנורה לא תקבלו בשום אופן, אני אמות יחד איתה". יוסי משיתא נהיה כולו אש להבה! כולו אש בוער לה'! אני חוזר ליהדות!!! אני מתחיל להיות יהודי!!! תחתכו אותי חתיכות חתיכות!! את המנורה אתם לא מקבלים!! אמרו: בסדר. תפסו אותו, שמו אותו בתוך שולחן של נגרים שמנסרים עצים, והתחילו לחתוך אותו, ניסרו אותו חתיכות חתיכות! ברגע שהוא התחיל להתייסר, הוא הרגיש כזה תענוג! כל ניסור – הוא התענג! כולו אחוז שמחה, כולו התלהבות.

ואומר: אני מקבל עלי תשובה! אני מקבל עלי באהבה את העינויים! רבונו של עולם, טוב שמנסרים אותי! טוב שחותכים אותי! סלח לי על כל העבירות! איך לא ידעתי שעם ישראל זה נצחי!! איך לא ידעתי שיהודי זה נצחי!! ברוך ה', מנסרים לי את העצמות הרקובות האלה! ברוך ה' שמנסרים את העצמות המורעלות האלה, שהחטיאו אותי וסחבו אותי לאן שסחבו אותי!

ויוסי משיתא כולו שר לה'! כולו שמח! ותוך כדי שמנסרים אותו, הוא ממשיך לשיר! הוא לא מרגיש שום כאבים! שר שירים, שר "נפשי חולת אהבתך". מנסרים אותו, והוא חולה אהבה לה'!

הוא רק מרגיש את ה'! הוא לא מרגיש שום דבר חוץ מה'.

הדרת פנים – הדרך להחזיר בתשובה

כולם רוצים לחזור בתשובה, איך עושים את זה? הרי כל תקוות הגאולה זה להחזיר את כל העולם בתשובה, כי זה בושה!! כל דור שלא מחזיר את העולם בתשובה – כאילו הוא בעצמו מחטיא אותם! הדבר הכי גדול זה להחזיר אנשים בתשובה!

אבל איך זוכים לזה? זה רק אם אדם יזכה להדרת פנים! פנים מאירות! פנים קדושות! שרק יסתכלו על הפנים שלו – יתעוררו בתשובה. כמו שמספרים על רבי אהרון מקרלין, שכתוב על המצבה שלו ששמונים אלף אנשים הוא החזיר בתשובה. איך הם חזרו? מה, הוא הלך ומסר שיעורים והרצאות?! אלא הם רק ראו את הפנים המאירות שלו, את ההדרת פנים שלו – כולם חזרו בתשובה.

אוד הגמרא – ללמוד וללמד

ולזכות להדרת פנים, להארת פנים, אומר רבינו בתורה כ"ז, זה רק ע"י לימוד הגמרא הקדושה! כי אי אפשר להחזיר אנשים בתשובה אם אין שכל, אם אין דעת. אדם צריך שיהיה לו שכל גדול, כמו שהרב'ה אומר: "רציתי שיהיה לכם שכל כזה גדול, שכבר כמה דורות לא היה כזה שכל". ברגע שאדם ילמד גמרא ופוסקים, הוא יקבל כזה אור, יהיה לו את הש"ע ריבוא נהורין, יהיה לו פנים מאירות, כולם ירוצו אחריו! כולם יזרקו את האפיקורסות שלהם! "חכמת אדם תאיר פניו".

אנשים רואים כזה אור! כזה אושר! כזו שמחה על הפנים! אז הם חוזרים בתשובה! כי רואים שהשמחה נמצאת אצל אחד שלומד תורה, אצל אחד שלומד פוסקים. עיקר לימוד התורה זה ללמד לאחרים, כמו שכתוב: "ותן בליבנו... ללמוד וללמד". זה העיקר: ברגע שאדם יודע תורה – חייב ללמדה לאחרים.

ברסלב שובו בנים
קול אלש
037.148.148

סיפור לפרשה

מים חיים בטבריה

"בְּאֵר מַיִם חַיִּים" בראשית כ"ו, י"ט

זה היה יום קיץ לוהט בטבריה. שני חסידים ירדו בתחנה המרכזית של העיר, סחוטים מדרך ארוכה. הם נסעו מירושלים לחיפה ומשם לטבריה ב"אוטומוביל" ישן ורעוע, שמנועו נאנק שוב ושוב ונשמע כאילו הוא עומד להתפרק. פניהם היו למירון, לציון התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. הדרך עוד לא נגמרה, אבל לפחות התקרבו כבר ליעד שאליו שאפו.

החום היה כבד, הזיעה נטפה ממצחם, והם חיפשו משהו קר לשתות, שישיב את נפשם. מולם עמד קיוסק, והם ניגשו אליו. המוכר עמד בלי כיסוי ראש, אבל כשראה שני יהודים בעלי זקן ומראה חסידי באים לקראתו, הזדרז ושם כיפה לכבודם.

"מה להגיש לכם?"

"שתי כוסות סודה, בבקשה."

הוא מזג להם, וכשביקשו "שהכל" ענה אחריהם אמן. לפני שהלכו עצר אותם: "אם כבר הגעתם אליי, תנו לי איזו אמרה טובה, שיישאר לי משהו בזיכרון."

אחד מהשניים, רבי יעקב זאב ברזסקי, חשב רגע. יהודי מבקש אמרה טובה, ואי אפשר להשיב את פניו ריקם. "רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב אמר: 'אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, תאמין שיכולים לתקן.'"

הם נפרדו ממנו והמשיכו למירון, בלי לדעת שהמילים המעטות האלה חדרו באותם רגעים עמוק לליבו של האיש והפכו בו משהו.

עברו שנים. רבי יעקב זאב הגיע שוב לטבריה וסר לאותו קיוסק. הוא זכר את המוכר וציפה לפגוש אותו, אבל הפעם מאחורי הדלפק עמד ומכר יהודי עם זקן ופאות, שומר תורה ומצוות לכל דבר.

"סליחה, איפה האיש שמכר כאן פעם?"

המוכר התפלא: "איש אחר? אף אחד לא מכר כאן חוץ ממני!" ופתאום נדלק משהו בפניו. "רגע, אתה זה שהיה כאן לפני כמה שנים ואמר לי אמרה מרבי נחמן מברסלב?"

"כן," אישר רבי יעקב זאב. את השיחה הקצרה ההיא זכר היטב, אבל עדיין לא הבין מה הקשר בין המוכר ההוא ליהודי שלפניו.

"תדע לך שאת כל היהדות שלי אני חייב לך!" קרא בעל הקיוסק בהתרגשות גדולה. "אחרי שהלכתם התחלתי לחשוב: מי קלקל כמוני? יש לי בכלל סיכוי לתקן? אבל הצדיק אמר 'תאמין שיכולים לתקן'. כל הדרך הביתה הדהד לי הקול הזה באוזניים. והחלטתי להתחיל. לאט לאט התחלתי ללכת לבית הכנסת, אחר כך הוספתי כשרות, וכך הלאה. והיום, כמו שאתה רואה, אני שומר תורה ומצוות, וגם אשתי והילדים. תודה לבורא עולם על החסד הגדול, ששלח אליי שליחים טובים כמוכם לזכות אותי בחיי נצח ובעולם הבא!"

הוא לא נרגע עד שחיבק את רבי יעקב זאב, נישק אותו והרעיף עליו ברכות חמות, ודמעות שמחה בעיניו.

שו"ת לשולחן שבת

מקח טעות בעלייה לתורה

הגבאי הכריז על מכירת ה'ברכות' בעליית חמישי במקום בשישי

שאלה: בשבת קודש פרשת 'תולדות' תשע"ה, התעוררה שאלה מעניינת בבית כנסת מסוים: רבים מהמתפללים רצו לזכות בעליית הברכות של יצחק אבינו ליעקב, "ויתן לך".

והנה, הגבאי החל במכירת העליות, וכשהגיע למכירת עליית חמישי הכריז: 'עליית חמישי, הברכות...'. לאחר מכירה ממושכת, כשכל אחד מעלה עוד ועוד במחיר, זכה בעלייה הנכספת הנדיב ראובן, שנדב עבורה סכום של אלף שקלים!

למרבה הפלא, לא היה ולו מתפלל אחד ששם לב לטעותו של הגבאי, שהברכות אינן מופיעות ב'חמישי', אלא בתחילת 'שישי'... וכך המשיך הגבאי ומכר את עליית שישי, בה זכה שמעון, תמורת 36 שקלים בלבד.

לאחר סיום המכירות, הבחין ראובן בטעות שנפלה כאן... קם וטען: 'איני עולה לעליית חמישי אלא לשישי, שכן אני הוא זה שזכה בברכות...'. לעומתו קם שמעון ואמר: 'אני קניתי שישי, ואתה חמישי, ומה פתאום שתעלה במקומי!'

בית הכנסת נעשה כמרקחה, עד שקם אברך יקר, וניסה להרגיע את הרוחות: 'מורי ורבותי, אבקש רשות לומר לפניכם דבר תורה קצר בפרשת השבוע... הנה רבותינו מפרשי התורה שואלים, מדוע פותח יצחק אבינו את הברכות ב-וא"ו החיבור, 'ויתן לך האלוקים', כאילו יש כאן תוספת והמשך לנאמר קודם, לכאורה היה צריך יצחק לפתוח ב-יתן לך?

ומיישב האור החיים הקדוש: "טעם אומרו וא"ו בתחילת עניין, להיות שקדם ואמר (בפסוק הקודם, שהוא הפסוק האחרון בעליית חמישי) 'וירח את ריח בגדיו ויברכהו', הוסיף עוד לומר 'ויתן לך' (ויתן לך' הוא המשך לברכות שכבר החל לברכו)... וברכו יצחק ברכות רוחניות וגשמיות: כנגד הרוחניות אמר בהעלם 'ויברכהו', וכנגד הגשמיות אמר 'ויתן לך' וגו', בתוספת וא"ו, לומר: מלבד עולם העליון אשר בחר אברהם לבניו, שהוא עיקר תכלית זרע ישראל, עוד יתן לו ברכות בעולם הזה".

מבואר אפוא בדברי האור החיים, שעיקר הברכות נמצאות ב'ויברכהו' (הברכות הרוחניות שנכתבו בהעלם מפני שאינן לזה העולם), וממילא – סיים האברך – יתכן שאין כאן 'מקח טעות', כי ראובן אכן זכה בעליית הברכות'...

ונשאלת השאלה: היכי לדיינו דייני להאי דינא – האם תביעתו של ראובן מתקבלת, או שמא שמעון צודק בטענתו שכבר זכה בשישי, והאם צודקים דברי האברך?

תשובה: ברוך הדבר לכולם, שכאשר מכר הגבאי את עליית חמישי, כוונת הקונים היתה ל'יתן לך', ואף שהכריז 'חמישי', דבריו בטלים (שהרי לא שלחוהו להטעות, לתקוני שדרתיך ולא לעוותי), וגם ה'דמים מודיעים' (הממון הרב שנדב ראובן עבור העלייה), וממילא זכה ראובן בעליית שישי.

והרעיון הנפלא שהציע האברך אינו מתקבל כאן, כי האנשים לא התכוונו אלא לברכות שב'ויתן לך', ואף אחד לא חשב לקנות ברכות על פי דברי קודשו של רבינו האור החיים... ומכיון שבמקח-וממכר הכלל הוא, שהולכים אחר כוונת הקונים, הרי ברור כשמש שראובן התכוון לעליית שישי.

אשר על כן יש להורות, שראובן יעלה לשישי, ושמעון יעלה לחמישי.

נקודת אור

לרפואת: מורינו הרב אליעזר בן עטיא שליט"א • הרב שמשון בן אסתר שליט"א • הרב אליהו נחמן בן סרח מרים גיטל שליט"א
לע"נ: הרב משה בן מרדכי צענעי זצ"ל • הרב אברהם בן נוריאל חנניה זצ"ל

התמודדות עם חוצפה

מאת: הרה"ג פנחס ברייער שליט"א מחבר ספר 'לגדל' על חינוך ילדים

כל יהודי יודע שעקשנות היא מידה רעה, והיא צריכה תיקון. בודאי שזו אמת, אולם עלינו לברר: מהיכן מגיעה המידה הרעה הזו? ואיך מתקנים אותה?

ובכן, ישנה השערה מפתיעה למדי, שאני נוטה לקבל אותה, כי האופי העקשני נובע מליקוי במח. במח האדם יש מערכת משוכללת מאד של תאים, עם קישוריות בין התאים (הנקראים: קישורים נוירוטרנסמיטורים) המאפשרות לאדם לגלות גמישות בחייו ולעבור מאפשרות לאפשרות לפי הצורך.

לעומת זאת, במח של העקשנים יש פגם בקישוריות שבין התאים, וכך האדם אינו מצליח לעבור מנקודה לנקודה במוחו. לכן הוא 'נתקע' במקום הראשון שבו הוא נחת, ולא מוכן לזוז ממנו. ממילא - "דעתי היא היחידה הצודקת", "איש לא יקבע לי מה לעשות", "בעיות יש לפתור בכח הזרוע". העמדות הללו אינן נובעות מעודף כח או שכל, אלא ממגבלה מוחית.

הליקוי המתואר יכול לנבוע משלשה מקורות:

1. ליקוי מולד.
2. פגם מסוים בהתפתחות הילד, שגרם לקישורים אלו שלא להתפתח.
3. תוצאה של חינוך לקוי, שגרם למח של הילד להתקבע בצורה לא נכונה.

הבנת הליקוי המוחי של נערים עקשניים/כוחניים תאפשר לנו לדון אותם לכף זכות, ולרחם עליהם. לדעת שהם נקלעו למצב הביש הזה שלא באשמתם. הבנה זו גם תעזור לנו להפנים שהאופי הבסיסי הזה הוא חלק מנפש האדם, ולא ניתן לעקור אותו מן השורש.

מה כן ניתן לעשות? ניתן לנתב את הילד לכיוון נכון, ובמקביל ניתן לחנך את הנער לכבוש את יצרו במידה מסוימת, אך אי אפשר להקשות על הילד "מדוע אתה עקשן?", כי הוא נולד כך.

וכן לעולם לא ניתן להפוך אדם כזה להיות סוג הפוך לגמרי: רך, מעודן, ונח מאד להוריו ולמוריו.

כנראה שהקב"ה בוחר בהורים מיוחדים כדי לתת להם ילדים עקשנים, כי זה אחד האתגרים הגדולים ביותר בהורות.

לעתים ילד כזה דורש מהוריו כוחות כמו חמישה ילדים ויותר.

התופעה שכיחה אצל בנים בערך פי חמש מאשר אצל בנות. יש לתופעה קשר תורשתי, ולכן ניתן פעמים רבות למצוא כמה עקשנים באותה משפחה.

ובמיוחד קשה מאד כאשר יש הורה וילד ששניהם עקשנים, כי אז מתפתחת ביניהם מלחמת כח, שבה כולם מפסידים.

(וקראת לשבת עונג)

שעה של קורת רוח

אסיפת הורים להורי התלמידים בתלמוד תורה ברסלב 'נחמת ציון'

בערבו של יום שני, ער"ח כסלו תשפ"ז, לבש תלמוד תורה 'נחמת ציון' שמחה וציפייה. מסדרונות הת"ת התמלאו באבות היקרים, שעזבו את טרדות היום-יום ובאו להשתתף באסיפת ההורים המסורתית לקראת זמן חורף, בערב שכולו נחת רוח, שותפות אמת ודאגה משותפת לחינוכם הטהור של הילדים.

קודם לאסיפת ההורים נערכת היערכות מוקדמת, מעמיקה ויסודית מצד צוות התלמוד תורה והמפקחים הדגולים. בימים ובשעות שקודם לכן, קיימו המפקחים שורה של אסיפות הכנה ממושכות עם כל מלמד ומלמד מקרב צוות ההוראה. בישיבות אלו עברו המלמדים והמפקחים על שמותיהם של כלל התלמידים בכובד ראש, תוך סקירה מקיפה של התקדמותו בלימודים, ביראת שמים, בהליכות בין אדם לחברו ובשלל המישורים החינוכיים.

בדיונים אלו נבחנו לעומק הצרכים האישיים של כל תלמיד ותלמיד, והוצבו יעדים מדויקים, היכן ניתן לחזק אותו, באיזה אפיק להעניק לו רוח גבית, וכיצד ניתן להביאו להמשך צמיחה והצלחה מתוך שמחה ועידוד, בדרך הסלולה העולה בית א-ל.

אסיפת ההורים הינה חלק מהמעלה העצומה של השותפות ההדוקה והבלתי אמצעית שבין הבית לצוות תלמוד תורה. בזמן המפגש מתקיים שיח פתוח, מעצים ומחזק, שבו ההורים מקבלים תמונת מצב בהירה ואישית על פריחתם הרוחנית והלימודית של בניהם.

ההורים הודו להנהלה ולצוות התלמוד תורה המסור, על ההשקעה העצומה שאינה יודעת פשרות, ועל המבט האישי המוענק לכל תלמיד כאילו היה בן יחיד. שנזכה לראות ברכה בעמלנו, נחת יהודית טהורה בדרך התורה והחסידות.

תלמידות בית ספר בית יעקב 'באר מרים' המריאו והתרוממו עם גאווה דקדושה

המסדרונות לבשו חג, האוויר גדוש היה בציפייה, והתרגשות גדולה עמדה באוויר. לאחר שבוע ארוך של הכנות מדוקדקות, הטרמות והיערכות מרוממת, הגיע הרגע המיוחל: תלמידות בית הספר התכנסו ליום שיא עוצמתי וייחודי סביב הנושא **'גאווה יהודית'**.

כבר בכניסה, היה ניכר כי לא מדובר בעוד יום לימודים רגיל. בית הספר כולו שינה את פניו והפך את מראהו למעין טרמינל נוסעים מתקדם ושוקק חיים.

הכיסאות סודרו בדיוק כמו במטוס, על המגשים האישיים המתינו ערכות מוקפדות הנושאות את לוגו התכנית, ותוויות המושב בישרו על 'טיסה נעימה'. ברקע בקעו קולות הכרזה על טיסות יוצאות, ועל הבמה עלו בנות כיתה ו' כשמזוודות בידיהן וד'יילות מסתובבות בין השורות - תחושה מוחשית ומרהיבה של שדה תעופה שוקק.

המבטים כולם הופנו אל 'המחלקה הראשונה' במטוס - השמורה לבנות המלך, בנות ישראל הכשרות. התלמידות המריאו אל על באמצעות דמיון מודרך מוחשי וסוחף.

תחנה ראשונה: מחלקת החסד והמידות

התחנה הראשונה במסע נפתחה במחלקת המידות התרומיות של עם ישראל. המסע הומחש באמצעות מחזה מרהיב ומושקע בביצוען של תלמידות כיתה ז', שהציגו את הסיפור המוכר על נשיא ארה"ב, שנתקע עם רכבו ונעזר בנדיבות ובמסירות של יהודי פשוט.

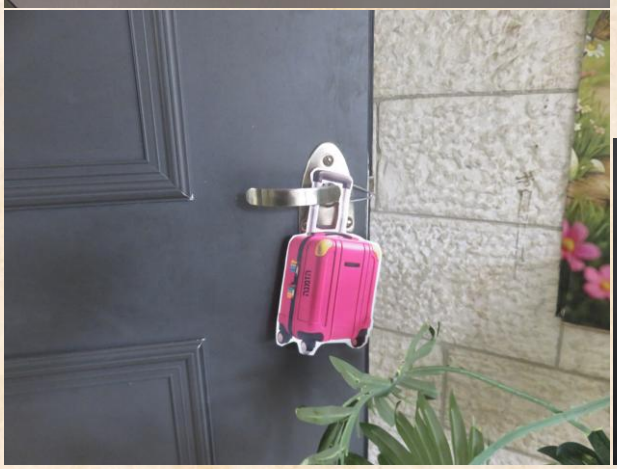
ההצגה החיה המחישה באופן בלתי אמצעי את הלב הפתוח ואהבת החסד המאפיינת כל יהודי באשר הוא.

אחר השתתפו התלמידות כולן בחידון דינמי ומוקפד שהוקדש לאנשי החסד שבקהילה. מרגש היה לראות את העיניים הבורקות של הבנות, שענו בשקיקה, זכרו את הפרטים והוכיחו בקיאות והערכה למעשי החסד החיים סביבנו.

תחנה שנייה: מחלקת האמונה הטהורה

מתוך מעשי החסד, המשיכה התכנית לעבר מחלקת היסוד של חיינו - מחלקת האמונה הפשוטה והביטחון. על הבמה הופיעו בנות כיתה ג' היקרות, שהופיעו מחופשות עם בובות ומטפחות כשעל המסך מוקרן דיאלוג מרגש ועמוק שממחיש מסר החד-משמעי על הזכות העצומה שנפלה בחלקנו להיוולד בבית יהודי מאמין, זכות המהווה עוגן איתן ומסייעת להתמודד מול כל קושי ומכשול.

תחנה שלישית: שורשי השמחה הפנימית

כאן הגיע היום לשיאו. בנות כיתה ז' הפעימו במחזה עמוק ודרמטי שמתאר את ההסכם ההיסטורי בין יעקב אבינו לעשיו, שבו נקבע כי לזרעו של יעקב שייכת הרוחניות ועולם הבא, בעוד עשיו בוחר בתענוגות העולם הזה.

המחזה תיאר את ניסיונותיו החוזרים ונשנים של עשיו לבחון כיצד חיים בני יעקב - האם הם שרויים בעצב ובעניות? אולם, בכל פעם שעשיו הגיע לבדוק בבתי בני ישראל, הוא פגש אותם בעיצומו של חג ושמחה שלמה.

על גבי המסך הגדול הוקרנה מצגת מרהיבה שהכינו בנות כיתה ח', שמציגה את ימי הפורים, ליל הסדר הקדוש ושבת קודש.

הרגע המרגש ביותר בתחנה זו, היה סיפורה האישי והמטלטל של תלמידת כיתה ח', שהופיעה כבעלת תשובה. בדברים מלב אל לב, היא שיתפה את המשתתפות במסע האמונה האישי שלה, בדרך התשובה וברגעי ההתחזקות. התלמידות צחקו, התרגשו והרגישו.

נחיתה מרוממת: שירה פורצת גבולות

לסיום הטיסה המופלאה, פצחו בנות כיתה ו' בריקודים סוחפים של שמחה וגאווה יהודית טהורה. על המסך הגדול הוקרנו מראות הוד מריקודי ההקפות שניות בבית מדרשו של מורנו הרב שליט"א.

האולם כולו הפך למקשה אחת של אש שלהבת. התלמידות הצטרפו בשירה אדירה, בריקודים ובשמחה פורצת גבולות, שביטאו את ההודאה העצומה על זכותנו להיות יהודים, מאמינים ובוטחים. התלמידות יצאו בתחושת התעלות, עם טעם של עוד, וממתינות בכיליון עיניים להמשך התוכניות והמסעות הרוחניים שיבואו לטובה.

מזל טוב

מזל"א טבא ומזי"א יאה

למורינו הרב שליט"א

להולדת הבת נין לנינו הר"ר **נפתלי הערץ** בהר"ר **נחמן ארול** הי"ו חתן הר"ר **אברהם צוקר** הי"ו

לאירוסי נינו הבח"ח **נפתלי הערץ** בהר"ר **חיים רייכר** הי"ו עם בת הר"ר **יצחק הלפרין** הי"ו

מזל טוב

להר"ר **יצחק** בהר"ר **נבו קבלו** הי"ו חתן הר"ר **יעקב ביטון** הי"ו להולדת התאומים

להר"ר **אברהם נריה סיאני** הי"ו להולדת הבן

מזל טוב

להר"ר **נתן** בהר"ר **משה כץ** הי"ו חתן הר"ר **נחמן חלילי** הי"ו להולדת הבן

להר"ר **יהודה** בהר"ר **מאיר ברקו** הי"ו חתן הר"ר **נחמן נקש** הי"ו להולדת הבן

מזל טוב

להר"ר **אלחנן בנימין** הי"ו להולדת הבן אשדוד

להר"ר **שמעון פצ'ונובסקי** הי"ו להולדת הבן

מזל טוב

להר"ר **נפתלי הערץ** בהר"ר **דוד מור** הי"ו חתן הר"ר **אהרן סיאני** הי"ו להולדת הבת

להר"ר **שמריהו שינפלד** הי"ו להולדת הבת

מזל טוב

להר"ר **נחמן אסרף** הי"ו להיכנס בנו הבח"ח **דוד** נ"י לעול תורה ומצות

להר"ר **נתן אבדר** הי"ו להיכנס בנו הבח"ח **נחמן** נ"י לעול תורה ומצות

מזל טוב

להר"ר **נחמן יוסף מנחם** הי"ו להיכנס בנו הבח"ח **דוד** נ"י לעול תורה ומצות

להר"ר **יעקב רוזמן** הי"ו לאירוסי בנו הבח"ח **אהרן** נ"י עם בת הר"ר **נחמן לפקוביץ'** הי"ו

מזל טוב

להר"ר **פנחס כהן** הי"ו לאירוסי בנו הבח"ח **נחמן** נ"י עם בת הר"ר **אליהו דרעי** הי"ו

להר"ר **יעקב סלמה** הי"ו לאירוסי בנו הבח"ח **נחמן** נ"י עם בת הר"ר **משה תנעמי** הי"ו

מזל טוב

להר"ר **דוד לוי** הי"ו לאירוסי בנו הבח"ח **אברהם נחמן** נ"י עם בת הר"ר **צפריר בר** הי"ו

להר"ר **יצחק אוקן** הי"ו לאירוסי בנו הבח"ח **נחמן** נ"י עם בת הר"ר **אהרן שוורץ** הי"ו

מזל טוב

להר"ר **נחמן גרבי** הי"ו לאירוסי בנו הבח"ח **נתן** נ"י עם בת הר"ר **מתניה בנימין מוהבר** הי"ו

להתן **נחמן נתן סבן** נ"י לשמחת האופרוף עם בת הר"ר **מרדכי ברסי** הי"ו

מזל טוב

לחתן **נחמן** בהר"ר **נתן דוד צנעני** הי"ו לנישואיו עם בת הר"ר **יהונתן מוהבר** הי"ו

להתן **נחמן** בהר"ר **אבינועם טולדנו** הי"ו לנישואיו עם בת הר"ר **יואב קופל נחמיאס** הי"ו

מוסדות ברסלב נחמת ציון

תלמוד תורה וגני בנים **נחמת ציון** | ישיבה לצעירים **חכמה ודעת** | ישיבה גדולה **חכמה ודעת** | ישיבה לנוער **צמאה נפשי** | ישיבת **מתחברים** בעבודת השם | כולל אברכים **העיר העתיקה** | כולל ברסלב **להורה ודיינות** | כולל אברכים צעירים **שערי הוראה** | **התאחדות** האברכים | גני בנות וגני שפה **נחמת ציון** | בית ספר **באר מרים** בית יעקב | סמינר **נתיבות** בית יעקב | חברת **מתמידים** לילדים | פעילויות **עזרה וחסד** בקהילה